

فصل سوم : دستورالعملها



دستورالعملهای نشر الکترونیکی را می‌توان توصیه‌هایی در راستای حرکت در جهت تبعیت از استانداردها تلقی کرد. اگرچه این توصیه‌ها الزامی نیستند، اما هنگامی که از سوی یک مرجع معتبر ابلاغ می‌گردد، نمی‌توان به راحتی از آنها چشمپوشی کرد. دستورالعملهایی که بدانه‌خواهیم پرداخت، از سوی «کنسرسیوم وب جهانی» توصیه شده‌اند، که خود از مراجع معتبر تدوین استاندارد در حوزه نشر الکترونیکی است. کانون توجه در دستورالعملها، حرکت به سوی بهبود بهره‌وری و سهولت دسترسی عموم کاربران است:

۱. تهیه جایگزین‌های مناسب برای محتوای دیداری و شنیداری (audio)

(visual)

فراهم‌کردن محتوایی که وقتی به کاربر ارائه شد، کارکرد آن را همانگونه که هست منتقل نماید.

برخی از افراد توانایی استفاده از تصویر، فیلم، صدا، «اپلت»‌ها (برنامه‌های دینامیکی و تعاملی که در صفحه وب اجرا می‌شوند) و امثال آن را ندارند. با این حال این امکان باید برای آنها فراهم شود که با استفاده از اطلاعات جایگزین بتوانند از محتویات صفحه استفاده کنند. اطلاعات جایگزین دقیقاً باید با محتوای دیداری و شنیداری، یکنواخت و هم‌جهت باشد. بنابراین جایگزینی متن به جای تصویر، در صورتی که تصویر برای کاربر قابل رویت نباشد، ضروری است. در مواردی، جایگزین باید شرح آنچه را که در محتوای دیداری صفحه وب قابل مشاهده است (مانند نمودارهای پیچیده‌آگهی‌ها و طرحها)، به صورت مسروق بیان کند. در مورد صدا نیز باید به همین گونه عمل شود.

این دستورالعمل بر اهمیت فراهم‌کردن جایگزین متنی (text equivalent) برای محتوای غیرمنتی (تصویر، صدا و فیلم) تأکید دارد تا افرادی که از امکانات فناوری بطور کامل بهره‌مند نیستند و نیز افراد ناتوان (از نظر بینایی و شنوایی) بتوانند از صفحات وب استفاده کنند. متن می‌تواند توسط گویشگران، شناسایی و به صدا یا خط بریل تبدیل شود. گروههای دیگری از کاربران نیز که فاقد توانایی خواندن هستند یا خواندن برایشان دشوار است، از جایگزین‌های غیرمنتی بهره‌مند می‌شوند. فراهم‌کردن توصیف شفاهی کامل از آنچه در صفحه نمایش داده می‌شود، دریافت اطلاعات را برای افراد نابینا و ناتوان در خواندن متن تسهیل می‌کند.

موارد بازبینی (check points)

- ۱-۱. فراهم‌کردن جایگزین متنی برای هر عنصر غیرمنتی. این، شامل تصاویر، متن ارائه شده به صورت گرافیکی (از جمله نشانه‌ها symbol) نقشه‌ها، تصاویر متحرک (animation) (مانند تصاویر «گیف» متحرک)، «اپلت»‌ها، اشیای برنامه‌ای، کدهای توسعه‌یافته آسکی (ASCII)، قاب‌ها (frame)، «اسکریپت»‌ها، تصاویر لیست‌های علامتدار (bulleted)، فاصله اندازه‌ها، دکمه‌های رادیویی، صداها (که با واکنش کاربر یا بدون

واکنش او پخش می‌شوند)، فایلهای شنیداری مستقل (stand-alone) و شیارهای شنیداری فیلم‌های ویدیویی می‌شود.

۲-۱. فراهم کردن پیوندهای متنی اضافی برای هر نقطه کنیش یک «طرح تصویری طرف سرویس‌دهنده» (server-side image map).

۳-۱. همزمان با فرصتی که برای توصیف شفاهی کامل صفحه مورد نیاز است، باید یک توصیف شنیداری که اطلاعات مهم دیداری صفحه را به کاربر منتقل کند، فراهم شود. اطلاعاتی که بصورت شفاهی بیان می‌شود باید در انطباق زمانی کامل (synchronize) با محتويات صفحه باشد.

۴-۱. برای هر یک از اقلام چندرسانه‌ای مبتنی بر زمان (مانند فیلم و تصاویر متحرک) که ارائه می‌شود، جایگزینهای مناسب و منطبق فراهم کنید.

۲. عدم اتكای مطلق به رنگ

از این‌که متن و گرافیک اگر بدون رنگ مشاهده شوند، قابل درک هستند- به عبارت دیگر، از این‌که محتوای اطلاعات، مستقل از رنگ آمیزی صفحه است- اطمینان حاصل کنید.

اگر رنگ به تنها‌ی برای انتقال اطلاعات مورد استفاده قرار گیرد، کسانی که قدرت تفکیک رنگ ندارند (دچار کوررنگی هستند) و کسانی که دارای نمایشگر غیررنگی هستند، قادر به دریافت کامل اطلاعات نخواهند بود. هنگامیکه پیش‌زمینه و پس‌زمینه رنگها خیلی به هم نزدیک باشند، در نمایشگرهای دورنگ (سیاه و سفید)، دید بصری مناسبی ایجاد نمی‌کنند و برای کسانی که مشکل تفکیک رنگ دارند نیز نارسا نارسا خواهند بود.

علاوه بر این باید نتایج تأثیر رنگ‌ها را بر روی تهیئة خروجی چاپی سیاه و سفید از متن‌های صفحه‌های وب، مورد توجه قرار داد. برخی از رنگ‌ها که در صفحه جلوه زیبایی دارند ممکن است در هنگام چاپ، غیرقابل‌رؤیت یا نارسا باشند.

موارد بازبینی

۱-۱. اطمینان حاصل کنید که همه اطلاعاتی که به صورت رنگی قابل درک است، به صورت غیررنگی هم کاملاً رسا است.

۱-۲. اطمینان حاصل کنید که ترکیب رنگ پیش‌زمینه و پس‌زمینه، هماهنگی کافی را برای نمایش صحیح در نمایشگرهای سیاه و سفید دارند.

۳. به کاربردن شیوه‌نامه (style sheet) و نشانگذاری مناسب

به جای ارائه مدرک با عناصر و ویژگیها، با ساختار مناسب نشانگذاری کنید و ارائه آنها را در صفحه وب با شیوه‌نامه‌ها کنترل کنید.

کاربرد نابجای اقلام «نشاندار»- نه مطابق با ویژگیها- مانع دسترسی‌پذیری می‌شود. مثلاً به کاربردن جدول در طرح کلی صفحه، یا «سرآیند» (header) برای تغییر اندازه فونت حروف، برای کاربرانی که نرم‌افزار مورداستفاده آنها، کارآیی نمایش صحیح صفحه و پیمایش در آن را ندارد، مشکل ایجاد خواهد کرد. ساختار صفحه باید به گونه‌ای باشد که در هر حال، با استفاده از نرم‌افزار مورداستفاده کاربر، همه

عناصر ساختار در جای خود نمایش داده شوند و توسط کاربر قابل دریافت باشند. طراحان وب ممکن است ترکیبی را به کاربرند - یا به کاربرند - تا قالب‌بندی (formatting) مورد نظرشان بر روی مرورگرهای قدیمی مؤثر واقع شود. آنها باید بدانند که این تجارت به دلیل مشکل دسترسی‌پذیری است و باید آگاه باشند که قالب‌بندی، خواهانخواه تأثیر محسوسی در اینکه عده‌ای از کاربران از دسترسی محروم گردند دارد.

از سوی دیگر، طراحان وب باید، به این دلیل که برخی از مرورگرهای فناوری مورد استفاده، توان پردازش صحیح را ندارد، نشانگذاری مناسب را فدای همه‌چیز کنند. مثلاً استفاده از عناصر جدول در سند «اجتنام» برای نشانگذاری جدول گونه اطلاعات مناسب است، حتی اگر برخی از صفحه‌خوانهای screen (readers) قدیمی احتمالاً نتوانند متن را در کنار هم - بطور صحیح - منتقل کنند.

موارد بازبینی

۱-۳. اگر یک زبان نشانگذاری وجود دارد، از نشانگذاری به جای تصاویر برای انتقال اطلاعات استفاده کنید. مثلاً از <Mathml> برای نشانگذاری علائم ریاضی استفاده کنید و از شیوه‌نامه‌ها برای قالب‌بندی متن و کنترل ترکیب و طرح کلی صفحه کمک بگیرید. همچنین از به کاربردن تصاویر به جای متن پرهیز کنید؛ از متن و شیوه‌نامه‌ها به جای تصویر بهره ببرید.

۲-۳. سندهایی ایجاد کنید که از نظر دسترسی، برای زبانهای رسمی رایج، معتبر باشند.

۳-۳. شیوه‌نامه‌ها را برای کنترل ترکیب و طرح کلی صفحه و ارائه آن، مورد توجه ویژه قرار دهید.

۴-۳. از یکانهای نسیی به جای مطلق در مقداردهی صفت زبان نشانگذاری و مقداردهی شیوه‌نامه‌ها استفاده کنید. مثلاً در شیوه‌نامه‌های آبشاری («سی‌اس‌اس») از "em" برای تأکید در متن - ایتالیک‌شدن - به جای "cm" یا "Pt" که دارای مقادیر مطلق هستند، استفاده کنید. اگر از یکانهای مطلق استفاده می‌کنید، اطمینان یابید که محتوا قابل استفاده است.

۵-۳. از عناصر «سرآیند» برای انتقال ساختار سند براساس ذکر ویژگی‌شان استفاده کنید.

۶-۳. از عبارت نشانگذاری برای جلوه‌های قالب‌بندی، همانند تورفتگی استفاده کنید. مثلاً در «اجتنام» از عناصر "Q" و "BLOCKQUOTE" برای نشانگذاری عبارات کوتاه و بلند استفاده کنید.

۴. تبیین زبان طبیعی (natural language) مورد استفاده

در نشانگذاری باید امکان تلفظ یا تفسیر اختصارات متن به زبان‌های دیگر وجود داشته باشد.

وقتی طراحان وب، نشانگذاری زبان طبیعی را در مدرک تغییر می‌دهند، ترکیب‌کننده (synthesizer)‌های گفتار و ابزار تشخیص حروف باید بتوانند به صورت خودکار به زبان جدید هدایت شوند و سند را برای کاربران چندزبانه، قابل دسترسی کنند. طراحان وب باید استیلای کامل زبان طبیعی محتوای مدرک را با استفاده از سرآیندها، نشانگذاری‌ها یا «اجتنام‌پی» (HTTP: HyperText Transfer Protocol)، تضمین کنند. تعیین وضعیت و توسعه سروازه (acronym)‌ها و اختصارات (abbreviations) از دیگر وظایف آنان است. علاوه بر این، نشانگذاری‌های زبان طبیعی به موتورهای کاوش (search engine) وب امکان می‌دهند که کلیه واژه‌های صفحه را بیابند و زبان سند (کدپیج) را مشخص کنند. نشانگذاری زبان طبیعی همچنین

قابلیت خواندن صفحهٔ وب را برای عموم، از جمله افراد ناتوان یا کم‌توان، بهبود می‌بخشد. اما وقتی اختصارات و زبان طبیعی در صفحهٔ وب تغییر کند و ماهیت زبان جدید هم تعیین نشده باشد، مشکلات زیادی برای کاربران ایجاد می‌شود.

موارد بازبینی

۱-۴. تغییر زبان طبیعی متن مدرک و هر جایگزین متن را در صفحهٔ وب، بهوضوح تعیین کنید. مثلاً برای تشخیص زبان سند، در «اچ‌تی‌ام‌ال» از صفت "Lang" ، و در زبان «ایکس‌ام‌ال» از "Xml:Lng" استفاده کنید.

۲-۴. محدودهٔ هر سروازهٔ اختصاری را در سند مشخص کنید. مثلاً در «ام‌تی‌ام‌ال» (MTML: Maritime) از صفت "Title" ، عناصر "ABBR" و ACRONYM استفاده کنید. این امکان به قابلیت استفاده از سند کمک می‌کند.

۳-۴. همانگونه که در شماره ۴-۱ اشاره شد، زبان طبیعی اولیه سند را تعیین کنید. متصدیان نیز باید سرویس‌دهنده را به گونه‌ای پیکربندی کنند که امکانات و مکانیسمهای محاوره‌ای متن، «پروتکل انتقال فرامتن» را مورد استفاده قرار دهد، بطوریکه سرویس‌گیرندگان نیز بتوانند بهصورت خودکار، استناد را به زبان طبیعی موردنظر خود، بازیابی کنند.

۵. ایجاد جدول برای انتقال مطلوب اطلاعات

از این‌که نشانگذاری جداول به گونه‌ای است که مرورگرهای وب بتوانند به خوبی آن را منتقل کنند اطمینان حاصل کنید.

جداوی در وب قابل استفاده هستند که در سند، نشان جدول برای آنها درج شده باشد. طراحان سایت وب باید از به کاربردن جدول برای ترکیب‌بندی و طرح کلی صفحه اجتناب کنند. جدول برای هر مقصودی که به کاربرده شده باشد، روی صفحه نمایش، مسائل خاصی را پدید می‌آورد. برخی کارگزاریها امکان مرور خانه‌های جدول و دسترسی به سرآیندها و سایر اطلاعات خانه‌های جدول را برای کاربران فراهم می‌کنند. بدون نشانگذاری مناسب این جداول، نرمافزارهای دسترسی به وب دسترسی‌پذیری به جداول را فراهم نمی‌کنند.

موارد بازبینی

۱-۵. برای داده‌های جداول، سرآیند سطر و ستون تعیین کنید. مثلاً در «اچ‌تی‌ام‌ال» از "TD" برای تعیین خانه‌ها و از "TH" برای تعیین سرآیندها استفاده کنید.

۲-۵. برای داده‌های جدولی که دارای دو یا چند سطح منطقی در سرآیندهای سطر یا ستون است، نشانگذاری را برای یکپارچه کردن خانه‌های داده‌ها و خانه‌های سرآیندهای سرآیندها مورد استفاده قرار دهید. مثلاً در «ام‌تی‌ام‌ال» از "THEAD" ، "TFOOT" و "TBODY" برای سطرها، از "COL" و "COLGROUP" برای ستونها، و از "headers" و "axus" و "Scope" برای شرح بیشتر روابط پیچیده بین داده‌ها استفاده کنید.

۳-۵. جز در مواردی که بعد از ترسیم خطوط، جدول را محسوس و مفهوم نموده‌اید، از جداول برای طرح کلی صفحه استفاده نکنید. در هر حال اجتناب از کاربرد جدول برای طرح کلی صفحه بهتر است؛ اگر هم

چنین استفاده‌ای را کردید، از هر گونه نشانگذاری ساختاری برای قالب‌بندی دیداری اجتناب کنید.

۴-۵. برای جداول، خلاصه تهیه کنید.

۵-۵. برای برچسبهای سرآیند، از واژه‌های اختصاری استفاده کنید.

۶. سازگاری صفحه‌های وب با امکانات فناوری‌های نوین

اطمینان حاصل کنید که صفحات، حتی اگر با فناوری‌های جدیدتر پشتیبانی نشوند یا کاربر به امکانات فناوری جدید دسترسی نداشته باشد، قابل دسترسی هستند.

اگرچه طراحان سایت وب، همگان را به استفاده از فناوری‌های نوین، که برخی از مشکلات فعلی را حل می‌کنند، تشویق می‌نمایند، اما باید این نکته را مورد توجه قرار دهنده که نوع مرورگر مورداستفاده کاربر-قدیمی یا جدید- نباید تأثیر قابل توجهی در مشاهده صفحات و اجرای آنها داشته باشد.

موارد بازبینی

۱-۶. اسناد را به گونه‌ای سازماندهی کنید که بدون شیوه‌نامه‌ها («سی‌اس‌اس») قابل خواندن باشند. مثلاً وقتی یک «اچ‌تی‌ام‌آل» بدون شیوه‌نامه‌ای که در آن گنجانده شده منتقل می‌شود، باید قابل خواندن باشد. اگر محتوا بطور منطقی سازماندهی شده باشد، سند بدون پشتیبانی شیوه‌نامه‌ها هم قابل انتقال و خواندن خواهد بود.

۲-۶. اطمینان یابید که جایگزین‌های محتوای پویا (dynamic content)، با تغییرات محتوای پویا روزآمد و سازگار شده‌اند.

۳-۶. اطمینان یابید که هنگامی که صفحات با «اسکریپت»، «اپلت»، یا سایر عناصر، برنامه‌نویسی می‌شوند، در مرورگرهایی که قابلیت پشتیبانی آنها را ندارند، قابل استفاده هستند. اگر این کار ممکن نیست، اطلاعات جایگزین را در یک صفحه قابل دسترسی، تهیه کنید.

«جاوا‌اسکریپت» در برخی مرورگرهای وب قدیمی مورد پشتیبانی قرار نمی‌گیرد. در برنامه‌هایی که با زبان «جاوا» نوشته شده‌اند نیز باید گزینه "Enable java script" در تنظیمات مرورگر فعال شود. در مورد "Active-x" هم همینطور است. برای همه این موارد باید با استفاده از دستورهای این زبانها یا جایگزین‌های مناسب دیگر، چاره‌اندیشی شود تا صفحه وب برای همه کاربران قابل استفاده شود.

استفاده از امکانات جدید طراحی سایت و برنامه‌های جذاب «فیش» و امثال آن، نیازمند چاره‌جویی‌های خاص است که در بخش‌های بعدی به آنها اشاره خواهد شد.

در مورد «جاوا‌اسکریپت» می‌توان با درج دستور "No Script" در متن سند، از اجرای آن در مرورگرهایی که «جاوا‌اسکریپت» را پشتیبانی نمی‌کنند، جلوگیری کرد و از نمایش پیام خطای روی صفحه ممانعت نمود.

۴-۶. اطمینان یابید که جایگزین مناسب برای محتوای پویا در دسترس است؛ مثلاً در «اچ‌تی‌ام‌آل» از "No frames" در انتهای هر قاب‌بندی استفاده کنید. در مورد برخی نرم‌افزارهای کاربردی، «اسکریپت»‌های روی سرویس‌دهنده ممکن است بیشتر قابل دسترسی باشند تا «اسکریپت»‌های روی سرویس‌گیرنده. در این صورت، برنامه بطور کامل قبل از انتقال اطلاعات برای سرویس‌گیرنده، اجرا می‌شود و کاربر با مشکل مواجه نخواهد شد.

۷. قابلیت کنترل تغییرات در محتوایی که دارای حساسیت زمانی است

اطمینان یابید برای مواردی که حرکت کردن، چشمکزدن، پیمايش یا روزآمدسازی اشیای صفحات ممکن است متوقف یا موقتاً قطع شوند، چاره جویی شده است.

کسانی که ناتوانی دیداری و شناختی دارند، در خواندن سریع متن متحرک، کم توان یا بکلی ناتوانند؛ کسانی که از روی صفحه نمایش، متن را می‌خوانند، شاید در خواندن متن متحرک دچار مشکل شوند و سرعت و دقیقی در ادراک این‌گونه متن‌ها و سایر اشیای متحرک نداشته باشند.

موارد بازبینی

۱-۷. تا هنگامی که نرم‌افزارهای دسترسی به وب به کاربران امکان کنترل نوسان صفحه را دهند، از ایجاد ایجاد و نمایش جلوه ویژه در صفحه اجتناب کنید. در مورد حرکت متن، چشمکزدن عناصر گرافیکی، نوسازی(**refresh**)، و ... باید تأثیر آنها بر چشم کاربران مورد توجه قرار گیرد و کاربران قادر به کنترل این جلوه‌ها باشند.

۲-۷. نوسازی صفحه بصورت خودکار، و نمایش خودکار سندهای کوچک - که غالباً تبلیغاتی هستند - باید به گونه‌ای باشد که تأثیری در استفاده کاربر نداشته باشد. با عبارت **HTTP EQVIV =Refresh** در سند «اجتی امال»، صفحه نوسازی می‌شود. با توجه به قابلیت زمان‌بندی دستور فوق، باید توانایی کنترل کاربر را با استفاده از نرم‌افزار دسترسی به وب روی این گونه صفحات تأمین کرد.

۳-۷. تا هنگامی که کاربر با استفاده از نرم‌افزار دسترسی به وب، قادر به متوقف کردن «نشانی برگردان خودکار صفحه» نشده است، از نشانگذاری برای هدایت صفحه به صفحه‌ای دیگر به صورت خودکار اجتناب اجتناب کنید. به جای آن، برای نشانی برگرداندن از امکانات موجود در پیکربندی سرویس دهنده استفاده کنید.

نکته

مطابق اطلاعات موجود تاکنون عناصر **Blink** (جلوه‌های ویژه صفحه وب) و **Marquee** (جلوه‌های ویژه متن در صفحه) در هیچ سند «اجتی امال» از «کنسرسیوم وب جهانی» تعریف، و استفاده از آن توصیه نشده است.

۸. دسترسی پذیری مستقیم، نهاده شده در رابطهای کاربر

اطمینان یابید که نرم‌افزار رابط کاربر، اصولی مانند دسترسی مستقل از دستگاه و ابزار در عملکرد صفحه کلید، خودفرآخوانی، و ... را در طراحی دسترسی، مورد توجه قرار داده است.

وقتی یک شیء نهاده شده در سند، خودش «رابط سرخود» دارد، این رابط - مانند رابط لازم برای مرور کردن خودش - باید قابل دسترسی باشد. اگر شیء نهاده شده در درون رابط قابل دسترسی نباشد، باید باید جایگزینی مناسب به عنوان راه حل، تعییه شود.

موارد بازبینی

۱-۸. عناصر برنامه‌نویسی شده مانند «اسکریپت»‌ها و «اپلت»‌ها را مستقیماً قابل دسترسی، یا با فناوری مورد حمایت سازگار کنید.

۹. طراحی مستقل از ابزار

از ابزارهایی استفاده کنید که قادر به کنشوری (به کارانداختن) عناصر صفحه از طریق ابزارهای درون دهی گوناگون باشند.

استقلال از ابزار یعنی این که کاربر قادر به تعامل با نرم افزار خاصی برای مشاهده صفحه وب، یا با سندی سندی با استفاده از ابزار ورودی (یا خروجی) خاصی (مانند: ماوس، صفحه کلید، صدا، و ...) باشد. اگر مثلاً یک کنترل فرم فقط با ماوس یا سایر ابزار اشاره گر کار کند، کسی که صفحه را بدون نگاه کردن، با ورودی صدا یا با صفحه کلید مورد استفاده قرار می دهد، یا کسانی که ابزار اشاره گر مورد نظر را ندارند، قادر باشند بود.

نکته

تهیه جایگزین متنی برای نقشه های تصویری یا تصاویر به کاررفته در پیوندها کاربران را قادر می سازد بدون استفاده از ابزار اشاره گر، صفحه ها را مورد استفاده قرار دهند. کلاً صفحاتی که با صفحه کلید به تعامل می پردازنند، از طریق ورودی گفتار یا رابط خط فرمان قابل دسترسی اند.

موارد بازبینی

- ۱-۹. از طرحهای تصویری طرف سرویس گیرنده (client-side image map) به جای طرحهای تصویری طرف سرویس دهنده استفاده کنید.
- ۲-۹. از این که هر عنصری خودش دارای رابط است و می تواند به نوعی مستقل از ابزار باشد، اطمینان حاصل کنید.
- ۳-۹. برای «اسکریپت» ها، اداره کننده رخدادهای وابسته به ابزار مشخص کنید (مانند عدم وابستگی به ابزار ورودی خاص مانند ماوس).
- ۴-۹. یک Tab منطقی در پیوندها، کنترلهای فرم و اشیاء (برای حرکت در صفحه با استفاده از Tab) ایجاد کنید.

۵-۹. میانبرهای صفحه کلید (keyboard shortcut) برای پیوندهای مهم، کنترلهای فرم و گروههای کنترلهای فرم تهیه کنید. مثلاً در «اچ تی امال»، میانبر با وضعیت "accesskey" مشخص شده است. میانبرهای صفحه کلید، سرعت کار با صفحه را افزایش می دهند و جایگزین چند عمل متوالی می گردند.

۱۰. کاربرد راه حلهای موقت

راه حل دسترسی پذیری موقتی را طوری مورد استفاده قرار دهید که فناوری مورد حمایت و مروگرهای قدیمی هم با آن به درستی کار کنند. مروگرهای قدیمی امکان پیمایش خانه های خالی را به کاربر نمی دادند و صفحه خوانهای قدیمی نیز لیست های متوالی را به عنوان یک پیوند می شناختند.

تغییر پنجره کنونی با ظاهرشدن پنجره های جدید به صورت خودکار، برای کاربر گیج کننده خواهد بود. وقوع چنین حالتی موجب روی آوردن کاربران به استفاده از ابزارهای متوقف کننده «بازشو» (-pop up) می گردد.

موارد بازبینی

- ۱۰-۱. تا هنگامی که نرم افزارهای دسترسی به وب به کاربران امکان نداده اند که پنجره های تولید شده را از کار بیندازند، ایجاد پنجره های جدید را که به صورت خودکار و همراه با پنجره اصلی ظاهر می شوند، در صفحه نگنجانید و بدون مطلع کردن کاربر، پنجره کنونی را تغییر ندهید. مثلاً در «اچ تی امال» باید از به کار بردن یک قاب که میزان یک پنجره جدید است خودداری کرد.
- ۱۰-۲. پیوستگی بین برچسبها و کنترل های وب را حفظ کنید.

۱۱. استفاده از فناوریها و دستورالعملهای «کنسرسیوم وب جهانی»

- دستورالعملهای کنونی فناوری های «کنسرسیوم وب جهانی» (مانند «اچ تی امال»، «سی اس اس»، «ایکس امال»، و ...) به چندین دلیل مورد نیازند:
- فناوری های «کنسرسیوم وب جهانی» ابزار دسترسی پذیری «از پیش تعییه شده» (built-in) را نیز شامل می شوند.
 - دستورالعملها و فناوری های «کنسرسیوم وب جهانی» مرتباً مورد بازبینی و بررسی قرار می گیرند تا اطمینان حاصل شود که مسائل دسترسی پذیری در مرحله طراحی رعایت شده است.
 - دستورالعملها و فناوری های «کنسرسیوم وب جهانی» در یک محیط باز و در یک فرایند مورد اجماع صنایع نرم افزاری، توسعه یافته است.
- بسیاری از قالب بندی هایی (مانند «پی دی اف»، «شاکو ویو» (ShockWave)، و ...) که زیر نظر «کنسرسیوم وب جهانی» تهیه و استاندارد نشده اند، نیازمند ملحقات یا نرم افزار کاربردی مستقل هستند تا توسط کاربر دیده شوند. این قالب بندی ها قابلیت دسترسی کاربران را کاهش می دهند. وقتی از فناوری غیرقابل دسترسی برای عموم کاربران استفاده می شود، باید جایگزین مناسب هم برای آن پیش بینی کرد. مثلاً اگرچه استاندارد شرکت «ادوبی» برای تهیه قالب «پی دی اف» قابل توجه است و بطور روزافزونی از آن در نشر الکترونیکی استفاده می شود، اما از آنجا که مشاهده و خواندن صفحات آن نیازمند نرم افزار «اکروبات ریدر» است، کاربران زیادی از دسترسی به این نوع داده ها محروم می گردند. از این رو تهیه جایگزین «اچ تی امال» برای چنین اطلاعاتی ضروری است.
- حتی وقتی فناوری های «کنسرسیوم وب جهانی» مورد استفاده قرار می گیرند، کاربرد آنها باید با دستورالعملهای دسترسی پذیری مطابقت داشته باشد. هنگام استفاده از فناوری جدید، اطمینان حاصل کنید که اسناد (صفحه های وب) را به نحو مطلوب منتقل می کند.

نکته

۱. تبدیل اسناد (از «پی دی اف»، «پی ستا اسکریپت»، «پی تی اف»، و ...) به زبانهای نشانگذاری «کنسرسیوم وب جهانی» - یعنی «اچ تی امال» و «ایکس امال») همیشه سند قابل دسترسی ایجاد نمی کند. بنابراین باید در تبدیل متون به قالب بندی های دیگر، دقت کافی داشت و از انعطاف پذیری آنها در تبدیل به قالب جدید اطمینان یافت.
۲. روز آمد کردن صفحات جایگزین برای کاربران دارای مرورگرهای قدیم، یا برای کسانی که از فناوری های جدید بی بهره اند، اقدام مهمی است و طراحان باید همیشه جایگزین ها را هم بخش جدایی ناپذیر از سایت و بدانند و روز آمد سازی آنها را فراموش نکنند.

۱۲. تهیه محتوا و اطلاعات راهنما

برای کمک به فهم کاربران در صفحات پیچیده و شلوغ، اطلاعات راهنما تهیه کنید.

گروه‌بندی عناصر و فراهم کردن اطلاعات محتوایی درباره روابط بین عناصر سایت برای همه کاربران مفید است. پیچیدگی روابط بین بخش‌های یک صفحه وب ممکن است فهم و تفسیر مطالب را برای گروه‌هایی از کاربران مشکل کند. گروه‌بندی دسته‌های اطلاعاتی مشابه، بخش‌بندی عناصر با عنوان خاص خود، استفاده از قابها بطور صحیح، از جمله نکاتی هستند که در تهیه راهنما اثرگذارند.

۱۳. تهیه مکانیسم‌های هدایتی (navigation) واضح

مکانیسم‌های هدایت مانند اطلاعات راهنما، میله (bar) های هدایت، نقشه سایت، و امثال آنها تهیه کنید. این گونه اقدامات احتمال دسترسی کاربران را به اطلاعاتی که در جستجویش هستند بیشتر می‌کنند.

موارد بازبینی

۱. صفحه میزبان هر پیوند را به روشنی تعیین کنید. مثلاً به جای عبارت کوتاه «در اینجا کلیک کنید»، عبارت تبلیغاتی مانند «اطلاعات درباره صادرات نرمافزار» را درج کنید. در هر حال ظاهر عبارت و پیوند، باید دارای بار اطلاعاتی باشد.

۲. فراداده‌ها (metadata) را به اطلاعات مفهومی صفحات سایت بیفزایید. این اقدام برای توصیف ترکیب سایت، علامتگذاری، و شرح امکانات در دسترس، فعالیتی بالهمیت به شمار می‌رود. در پیوست کتاب، راهنمایی لازم برای درج فراداده ارائه شده است.

۳. مکانیسم‌های هدایتی را بطور ثابت و نامتناقض مورد بهره‌برداری قرار دهید.

۴. از میله‌های هدایت برای علامتگذاری و دسترسی به مکانیسم‌های هدایتی استفاده کنید.

۵. اگر عملگرهای جستجو را برای سایت فراهم کرده‌اید، انواع و سطوح مختلف جستجو را برای سطوح مهارتی و تخصصی گوناگون کاربران مورد توجه قرار دهید.

۶. اطلاعات متمایزکننده را در آغاز عنوان، عبارت‌ها و لیست‌ها قرار دهید.

۷. اطلاعاتی درباره مجموعه مدارک تهیه کنید؛ مثلاً این که مدارک در چه صفحه‌هایی و دارای چه ویژگیها و پوششی هستند.

۱۴. وضوح و سادگی اطلاعات

از این‌که اسناد موجود در صفحه‌های وب کاملاً ساده و واضح هستند، اطمینان حاصل کنید؛ بطوری‌که خودتان به عنوان یک کاربر، آنها را قابل فهم بیابید.

وضوح و سادگی شامل ترکیب صفحه، گرافیک، زبان قابل فهم، ساده‌گویی، ساده‌نویسی، و مواردی نظیر آنها است. طیف وسیع کاربران که قاعدتاً افراد ناتوان و کم‌توان هم جزئی از آن هستند باید مورد توجه باشد.

موارد بازبینی

معتبرسازی (Validation)

اگرچه دستورالعملها و رهنمودها، همگی مبین توجه به موضوع دسترسی‌پذیری هستند، اما معتبرسازی به لحاظ اهمیت موضوع دسترسی، نیازمند توجه و بررسی خاص است. معتبرسازی را می‌توان به دو گونه مد نظر قرار داد: نخست با ابزار خودکار که سریع و بدون زحمت است، و دیگر بررسی توسط نیروی انسانی متخصص. اساساً روش‌های خودکار باید با دخالت نیروی انسانی توأم باشند تا از وضوح زبان محتوا و هدایت هدایت آسانتر فعالیت، اطمینان حاصل شود. اگر روش‌های معتبرسازی در مراحل اولیه فعالیت مورد استفاده قرار گیرند، خطاهای خلاصه ای موجود، آسانتر قابل تصحیح و رفع خواهند بود.

۱. ابزار دسترسی‌پذیری خودکار و ابزار هدایتی مرورگر را به کاربرید، اما توجه داشته باشید که ابزار نرمافزاری نمی‌توانند مسائل دسترسی‌پذیری - مانند بامفهوم یا بی‌معنابودن عبارت یک پیوند- را گزارش کنند.

۲. معتبرسازی نحوی (مانند رعایت استانداردهای طراحی و برنامه‌نویسی «اجتنام»، «ایکسام»، و ...) و ...

۳. معتبرسازی شیوه‌نامه‌های صفحه (مانند شیوه‌نامه‌های آبشاری («سی‌اس‌اس»)).

۴. از مرورگر متنی یا مقلد(emulator) استفاده کنید.

۵. با شیوه‌های زیر، از مرورگرهای گرافیکی چندمنظوره استفاده کنید:

- آزمودن و مرور صفحه‌ها در حالت بارگذاری شدن صدا و گرافیک،

- آزمودن و مرور صفحه‌های وب در حالت «گرافیک بارگذاری نشده»،

- آزمودن و مرور صفحه‌های وب در حالت «صدای بارگذاری نشده»،

- آزمودن و مرور صفحه‌های وب در حالت «بدون ماوس»،

- آزمودن و مرور صفحه‌های وب در حالت بارگذاری نشدن قاب‌ها، «اسکریپت»‌ها، شیوه‌نامه‌ها و «اپلت»‌ها.

۶. چند مرورگر قدیمی و جدید را- در کنار هم- به کاربرید.

۷. مرورگر «خود فراخوان»(self-voicing)، نرمافزار و برنامه‌ای که محتوای صفحه را بخواند، نرمافزار بزرگ‌نمایی، نمایشگر کوچک، و سایر ابزارهای مناسب را برای آزمون معتبرسازی، مورد استفاده قرار دهید. دهید.

۸. از غلط‌یاب و دستورسنج استفاده کنید.

۹. سادگی و وضوح سند ایجاد شده را مرور کنید - بهترین کار، مطالعه سند توسط ویراستاران برای تشخیص وضوح سند است. شاید آمار و اطلاعات مستخرج از واژه‌پردازها هم به تعیین وضوح و سادگی کمک کند، اما به تنها یک و بطور کامل قابل استناد نیست.

۱۰. کاربرانی را که دارای نوعی از معلولیت هستند برای بررسی سند در صفحه‌های سایت دعوت کنید.

بازخورد رفتار آنها نکات مهمی را روشن می کند.

روشهای دسترسی

آنچه درباره دسترسی پذیری گفته شد حاوی رهنمودهایی برای طراحان و مدیران پایگاههای وب است. دسترسی به منابع اطلاعاتی را می توان از جنبه چگونگی دسترسی کاربران به پایگاه وب نیز مورد توجه قرار داد.

دسترسی کاربران به اطلاعات سایت وب از چهار طریق میسر است:

۱. اطلاع از نشانی سایت (روش مستقیم). در این روش سعی می شود با استفاده از تبلیغات مؤثر در رسانه های ارتباط جمعی (رادیو، تلویزیون، مطبوعات) و چاپ بروشورهای تبلیغاتی، نصب تابلوهای تبلیغاتی، تبلیغ در مجتمع و کنفرانسها، چاپ نشانی در پشت جلد و صفحه عنوان کتابها و نشریات، و ارتباطهای رودررو، کاربران را از وجود سایت مطلع نمایند.

۲. درج پیوند در سایتها دیگر. برای درج پیوند که حاوی نشانی سایت و اطلاعاتی درباره آن است، دو راه اصلی وجود دارد. نخست مبادله نشانی با سایتها دیگر، که براساس آن، طرفین نشانی و اطلاعات سایتها یکدیگر را بصورت متقابل در صفحات خود درج می کنند. مبادله آگهی های تبلیغاتی نیز می تواند همین کارکرد را داشته باشد. دوم، سایتها دیگر را خواه براساس دسته بندی موضوعی خاص یا ضرورتهای نشانی و اطلاعات مربوط به سایتها دیگر را- خواه براساس دسته بندی موضوعی خاص یا ضرورتهای دیگر- در صفحات خود درج می کنند. این روش، فرایندی پیچیده دارد که نمی توان قاعده خاصی را برای آن تعریف و مشخص کرد. ممکن است وجود پیوند برای نویسنده یک مقاله یا برای یک منبع از آن مقاله در یک سایت، کاربر را به سایت دیگر مرتبط کند و این زنجیره همچنان ادامه یابد.

۳. گروههای خبری، گروههای مباحثه، خبرنامه های اینترنتی، لیست های پستی. این امکانات نیز از جمله راههای در دسترس قرار گرفتن سایت به شمار می روند.

۴. موتورهای کاوش . موتورهای کاوش به دلیل نمایه کردن اطلاعات سایتها با استفاده از موتور جستجوی قوی، یکی از بهترین و مناسب ترین امکانات دسترسی به سایتها اینترنتی هستند. با توجه به این که غالباً موتورهای کاوش بعد از یافتن سایت، فراداده ها را از صفحه های وب به عنوان معرف صفحه برمی گزینند، درج کلیدواژه های مناسب در جلوی واژه "Metadata" در صفحه های وب اهمیت خاصی می یابد؛ هر چند که منطق جستجو در همه موتورهای کاوش یکسان نیست و بعضاً محتوای صفحه را نیز نمایه می کنند.

موتورهای کاوش «[گوگل](#)» و «[آل دوب](#)» سایتها را که از «کد پیج» ۱۲۵۶ زبان فارسی و عربی استفاده می کنند نمایه می کنند و نتایج جستجو به زبان فارسی یا عربی را نمایش می دهند. بویژه موتور کاوش «[گوگل](#)» با دسته بندی زبانی و منطقه ای سایتها وب، امکانات مناسبی را برای دسترسی به صفحات وب فراهم کرده است. آخرین تسهیلاتی که این موتور کاوش در سال ۲۰۰۲ فراهم کرد، امکان ایجاد رابط کاربر کاملاً فارسی، و نیز تسهیلاتی مانند افزودن امکان جستجوی «[گوگل](#)» در هر سایت خاص است؛ مثلاً با درج عبارت "اطلاع" Site: www.irandoc.ac.ir در منوی جستجوی ویژه می توان واژه «اطلاع» را در کلیه صفحه های وب مرکز اطلاعات و مدارک علمی ایران یافت. وجود چنین موتور کاوشی- با وجود مشکلاتی که در تشخیص کاراکترهای فارسی و عربی دارد و نیز عدم توانایی کامل

تشخیص ترتیب حروف در کلمات- خلاً ناشی از نبودن موتور کاوش زبان فارسی را تا حد زیادی پر می‌کند.

منابع فصل سوم

1. "Web Content Accessibility Guidelines, 1.0." W3C Recommendation, 5 May 1999.
<http://www.w3c.org/TR/1999/WAI-WEBCONTENT-19990505>